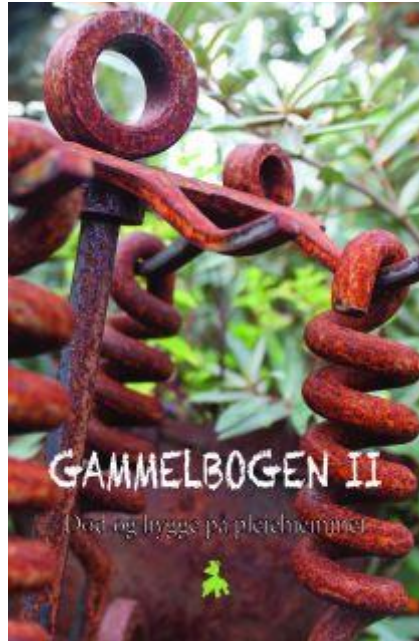

Udkom i forbindelse med
åbningen af Gammelfestivalen
Død og hygge på plejehjemmet
onsdag den 8. oktober 2014

GAMMELBOGEN II

Død og hygge på plejehjemmet

QAALI SCHMIDT-SØRENSEN
Om alder og ørken

En eftermiddag ringede en af mine fætre og fortalte, at min far var syg og måske ikke havde langt igen. Min far havde bedt ham om at ringe til mig. Min fætter mente, at jeg skulle skynde mig, hvis jeg ville nå se min far inden han døde. Jeg har ikke set ham siden 1986, da jeg flygtede til Danmark. Han er 81 år, bor i det sydlige Somalia og lever som nomade.

I de sidste par år har jeg haft en stor længsel efter at gense min far.

Da jeg var 2 år blev mine forældre skilt, og jeg flyttede til Mogadishu med min mor og mine søskende. Mit liv var delt mellem mit daglige liv i hovedstaden og ferierne ude hos min far i ørkenen. Når der var skoleferier, besøgte jeg min far og den del af familien, der lever i den sydlige del af Somalia som hedder Geedo/Kismaayo-Regionen. Min fars forældre var også nomader og avlede blandt andet dromedarer, køer og geder. Gennem flere generationer har familien været dyreavlere. Livet i ørkenen var ukompliceret og harmonisk og virkede så stærkt og ægte på mig, at jeg efterfølgende altid har syntes godt om tanken om at være nomadepige. Ørkenen blev en slags mentalt tilflugtssted for mig. Vi holdt ikke fødselsdage og vidste

heller ikke, hvilken måned og dag man er født. Det betød ikke noget og vi var ligeglade med det. Vi tænkte slet ikke på alder og udseende. Nu er min erfaring, at jo mere man tænker op udseende og alder, des hurtigere bliver man gammel.

Som nomadepige tænker jeg ikke så meget på at blive gammel. Selvfølgelig har den tid jeg tilbragte sammen med min far ude i ørkenen præget min opfattelse af at blive gammel. Det står i stor kontrast til etniske danskeres opfattelse af alderdom. Somalierne snakker ikke om alder. Ikke om hvor gammel man er og hvor gammel man bliver næste gang. Man kan jo se med sine blotte øjne, hvor gammel man er, når alderdommen banker på ens dør.

Qaali Schmidt-Sørensen (1970) forfatter